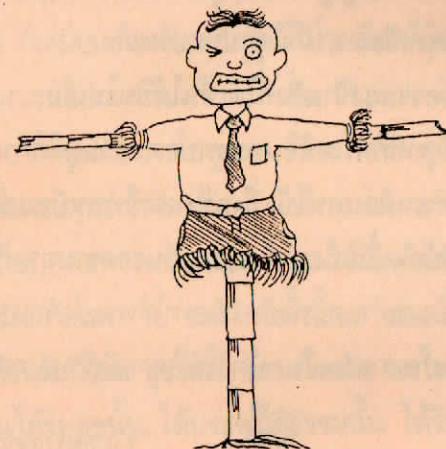

ໂກນຸ ຫາໂສ ກົມານບູໄທ
 ນັງຈຳ ປັບປະເຕ ສດ
 ອນຸອກເຮັນ ໂອນຖູຮາ
 ປົກປໍ່ ບ ດວສດ.

ຈະມັວຮ່າເຣີງ ສຸກສານກັນກຳໃນ
 ໃນເມື່ອໂລກກຳລັງຊຸກເປັນໄຟຍ່ເນື້ອງນິຕຍ່
 ພວກເຮອດູກຄວາມມິດມິດປັດບັງຕາ
 ໄຍໃນແສວງຫາແສງສ່ວ່າງກັນເລ່າ.

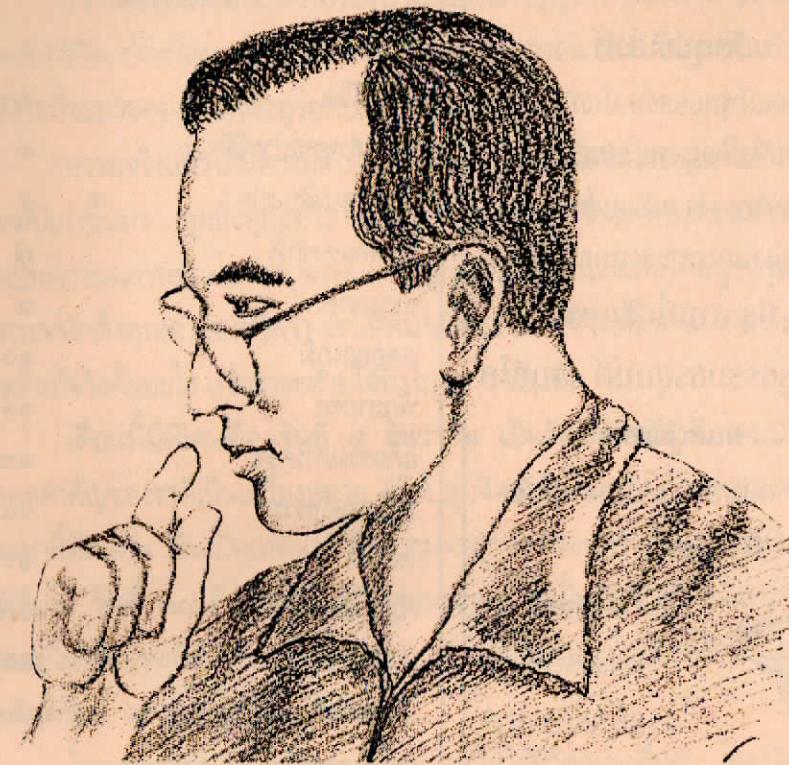
(ພູກດໍາວັດ ໃນຊ.ອ.ເກດ/ດດ/ດຕ. ມຈຣ.)

ຄວາມຮັກ (ອື່ນ) ເສມອດ້າຍຄວາມຮັກຕະເອງໄມ້ມີ

ຈຸດສາງຈາກແດງສັນພັນວົງ

ປັກໆ ១ ຈັບກໍ່ ១៤ ປະຈຳເດືອນ ອັນວາດນ ພຸກອດັກຮາຊ ໄຕຊະຍ

ອັນນັກກາງຈາກຮ່າຍຮ່າຍ

ສຸວິചາໂນ ກໍ ໂທດ	ສຸວິචາໂນ ປຣາໂວ
ຮມຸນກາໂມ ກໍ ໂທດ	ຮມຸນເທສລີ ປຣາໂວ.
ບຸດຄລຈະເປັນຜູ້ເຈີຢູ່ກູ້ໄດ້ຈ່າຍ	ຈະເປັນຜູ້ເລື່ອມກູ້ໄດ້ຈ່າຍ
ຜູ້ຂອບຮຽມເປັນຜູ້ເຈີຢູ່	ຜູ້ຂັງຮຽມເປັນຜູ້ເລື່ອມ.

(ພູກດໍາວັດ ໃນຊ.ອ.ເກດ/ດດ/ດຕ. ມຈຣ.)

ກາຮເໜີພະພູກເຈົ້າເນື້ອງໆ ເປັນກາຮໄດ້ຢາກ

ຄູຍກັນກ່ອນ

ຈຸລສາຮສ່ອອຣນ ເພື່ອນໍາສັນຕິສຸຂ

“ຈຸລສາແຈກຟີ”

ວັດຖຸປະສົງດ

ເຫຼືອແຜຍແພ້ພຸກທອຣນ,ບັນທຶດທອຣນ
ເພື່ອເປັນສ່ອນໍາງານພະພຸກທອກສາ
ເຫຼືອຮັກນາງຮຽນຈ່າ ກລ່າວບອກພຸກທອພົນ
ເຫຼືອແສດງນກບາກທອນພຸກບອບຮັກ

ປະຮານທີ່ປົກຂາ

ພຣະຄຣອຣນອຣສຸມນັດ ນນຸທິໂກ

ຄະະຜູ້ຈັດທໍາ

ກລຸ່ມສຫອຣນິກຈາກແດງ

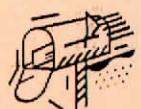
ວັດຈາກແດງ

ທ. ກຽງດນອງ

ອ. ພະປະແດງ

ຈ. ສນຸກປຣາກ

ດັດຕະນາ

ໄກສ. ១២ - ៤៦២ - ៤៥២

០៣ - ៨១៦ - ៤៧៥

ຈຳນວນພິມພ ៤៩០ ເລມ

ໄຟເສມອດ້ວຍຕັນໜາໄມ້ມີ

ສານບัญ	
ຄູຍກັນກ່ອນ	១
ລໍານໍາຊີວິດ	២
ກາພເລ້າພຸກທອປະວັດ	៣
ມົກລສານສົບແປດ	៤
ວັນພ່ອແຫ່ງຮາຕີ	៥
ຮຣມໜາດກ	៦
ລດອຸດທະນີ	៧
ພັກສາຍຕາ	៨
ອກົງຮ່າມການຢາໄຈ	៩
ນາລືການຢາຮ່າມ	១០
ໂລກນິຕີ	១១
ເຮືອນໍ້ມີສາຮະ	១២
ທ່ານຄາມເຮາຕອນ	១៣
ເສີຍກຮ່າບຈາກເນັນອຸຍ	១៤
ວາຈານຫຼຸດ	១៥

ຜູ້ອຸປ່ນກໍການພິມພ
ພຣະຄຣອຣນອຣສຸມນັດ ນນຸທິໂກ
ຄຸນທອງສຸຂ ພຸມວິເສີຍຮ ៤០០ ນາທ

ຮູຈັກບຸພກກາຣີທໍາຄວາມດີຕອບແຫ່ນທ່ານ

ທຣມນີ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄົນດີຕົກແໜ່ງແຜ່ນດິນ

ສາມາຊີກຈຸລສາຮາຈາກແດງສັນພັນທຶນທຸກທ່ານ

ຮັນວາຄມເປັນເດືອນສຸດທ້າຍຂອງປີ ພລຍຄນທຳບຸນຍໍທໍາຄວາມດີຕ່າງ ຈ ເພື່ອເປັນ
ມົກລແກ້ວືວິຕ ບັນກັບສົງກາຣດອວຍພຣ ເພື່ອສ່າງຄວາມປຣານາດີແກ່ກັນແລກັນທໍາໃຫ້ໄຟ
ກຳລັງໃຈທີ່ຈະປະຄອງໜີວິຕໃຫ້ອຸປ່ອດປລອດກັຍຕ້ວໄປ

ຄວາມຈິງແລ້ວໄນມີຄວາມເກົ່າໄໝມັກບັດເດືອນປີ ຕ່ອມື່ອຈົດໃຈມຸ່ນຍື່ນປະກຳທັນດ
ປີໄໝມີເກົ່າຂຶ້ນມາ ທຸກລົ່ງທຸກອິ່ນກໍກລາຍເປັນໄໝມເປັນເກົ່າຂຶ້ນມາຕາມຄວາມຕ້ອງກາ
ນັບເປັນຄວາມສະລາດຂອງໂປຣານາຈາරຍ ທີ່ບັນຍຸດີວິນເລາຂຶ້ນມາເພື່ອໃຫ້ໜຸ່ນຮຸ່ນໜັງ
ໄດ້ຕະຫຼານກົງຄຸນຄ່າແກ່ໜີວິຕວ່າ ເຮາເກີດມາເພື່ອວ່າ ໄຊ້ວິຕຄຸນຄ່າໄໝມ ສາຮແກ່
ໜີວິຕທີ່ເຫັນຈິງຄືອະໄໄ ທີ່ຈະຫາຍໄຈທີ່ໄປວັນ ຈ ເປັນຕົ້ນ

ເດືອນນີ້ມີພິເສດຖາ ວັນທີ ៥ ຮັນວາຄມ ເປັນວັນພ່ອແໜ່ງໜັດ ໂດຍປຣາກ
ບຸດຄລສຳຄັນຂອງໜັດກັນເປັນເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອປຸກຈົດລຳນິກໃນຄວາມເປັນພ່ອແລກຄວາມ
ເປັນຄຸກທີ່ຕໍ່ຕ່ອກກັນ ອັນເປັນແຫຼຸ່ນໆນໍາເຫັນຄວາມຝາສຸກແກ່ຄຣອບຄຣວັ້ນຄມແລກປະເທສ
ໜັດສືບໄປ ວັນທີ ១០ ຮັນວາຄມເປັນວັນຮູຈັກບຸພກນູ້ນີ້ ງຶ່ງເປັນລັບຍຸລັກຊົນແກ່ການໃຊ້
ໜີວິຕຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕື່ມ ອື່ນ ໄຊີດ ພຸດ ທ່ານໃລ່ງທີ່ຕົນເອງໄມ້ເດືອດວ້ອນ ດັນອື່ນ
ໄມ້ເດືອດວ້ອນ ແລກວິນຍຸ່ນກີ່ມີຕິເຕີຍນ

ໃນກວະສົງທ້າຍປີເກົ່າຕ້ອນຮັບປີໄໝມ ຂອໃຫ້ໃຊ້ວິຕຢູ່ໄປໜັງຄຸນຄ່າ ໂດຍນຳມົນນໍາ
ເອົາຮ່າມນະບຖືບທ່ານທີ່ກໍ່າແລ້ວວິຕຈະຈົບຢູ່ຂຶ້ນດ້ວຍຖຸກສຸລໄດ້ຈ່າຍ ກົດວິວຍພຣໃຫ້ທຸກ
ທ່ານນຳເຫັນພິບຮ່າມນະບຖືບທ່ານຕາມອ້ອຍຍັຍ ເພົ່າຮ່າມນະບຖືບທ່ານກົດວິວຍພຣຕິຕາມ
ສົມຄວາມແກ່ໜີວິຕ ເພື່ອຕ້າງອ່ານເອງແລກຄົນທີ່ທ່ານຮັກ ໂດຍນຳມົນປັບພຸກທຸນ໌າ
ແລກວິນຍຸ່ນກີ່ມີພະຄຸນ.

ດ້ວຍຄວາມປຣານາດີ.

ຈາກ...ຄະະຜູ້ຈັດທໍາ

ຄວາມຝຶດຂອງຜູ້ອ່ານເຫັນຈ່າຍ ຝ່າຍຂອງຕົນເຫັນໄດ້ຍາກ

คำนำเข้า

ไทยศัลยกรรมกำนันราติมาศ

พุทธมามก

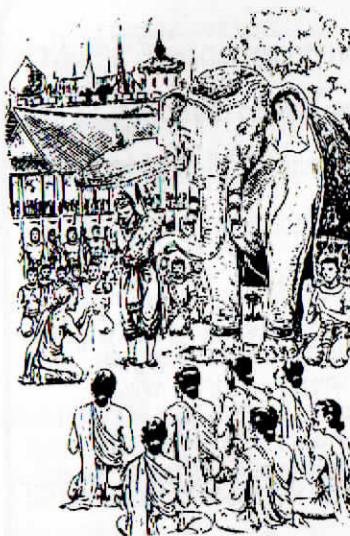

ไทยศัลยกรรม	ทำป่า -	นาติมาศ
มีภาพหรือ	เบื้องหน้า	นราภัณฑ์
พันธุ์ราก	เป็นมนุษย์	อุดิทุกข์เจริญ
เศษกรรโนดล	คลายฟ้า	ทำลายใจ
หนัง ทำให้	พิการ	แต่งรำเนิด
เลื่อน ผู้บรรณา	ตั้งแต่เกิด	ไม่เลื่อนใจ
ราม ล่อนแล	ปราศปัจจ	ทุกอุท่าไม่
สุ เซื่องเชื้อ	ไม่เลื่อนใจ	ดังหมายบุตร
หัว มีภัย	รังสรรค์	และหัวดราตั้ง
หง ถูกฟ้า	หรีลูปต์	- ตายเคราหมมตั้ง
เต็จ โรคร้าย	ร่มเร้า	เข้ายัตครัต
แบบ บริกร	ชาหากลัตต์	ตตูรากไม้
ครอบ แผล	ทุกข์หนัก	หากผลั้กใจ
ตะนั่นตั้งๆ	พากลัตต์	ชลัตภัย
หุกใจ ๆ	อักไนส์	ตามนิภากฯ

การได้เกิดเป็นมนุษย์ เป็นโอกาสหาได้ยาก

ภาพเล่าพุทธประวัติ

(ภาพโดย โอม รัชเวทย์)

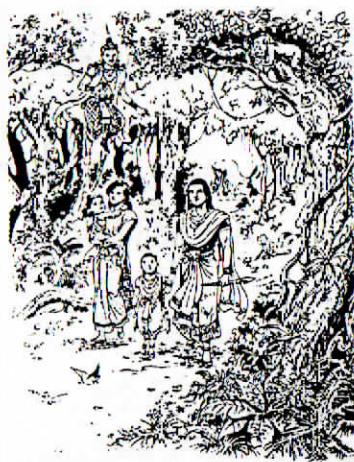
ขอชังเผอกันนั่นนำมาเบิด"

พระราชาแห่งเค้นกากลึงคีจึงรับสั่งให้ประชุม เลือกเหล่าพราหมณ์ ๙ คน มีพระราชนูชาติว่า "ให้ไปทูลขอชังเผอกจากพระเวสสันดร์แล้วนำมา"

ขณะที่พราหมณ์ทั้ง ๙ คนเดินทางไปถึง เป็นเวลาที่พระเวสสันดร์ทรงช้าง ปัจจยนาคกำลังดำเนินมา พราหมณ์ได้เข้าไปกราบทูลขอตามรับสั่งของพระราชาเค้น กากลึงคี พระเวสสันดร์ทรงทราบความประสังค์ของพราหมณ์แล้ว เสด็จลงจากหลังช้าง ทรงวางวงศ์ลงในเมืองพราหมณ์ หลังนั้นลงประทานอนญาตให้พราหมณ์นำช้าง ปัจจยนาคไปยังเค้นกากลึงคีทันที

ทุกข์เสมอด้วยขันธ์ห้ามเมี้ยม

ชาวสีฟีไม่พอใจในการการทำของพระเวสสันดร
พากันไปร้องทุกข์ขอให้พระราชทานเนรเทศ
พระเวสสันดรออกจากแคว้นสีฟี ให้ไปประจำทับอยู่ที่
เขางang กต หรือเจ้าสูญชัย จ่าต้องปฏิบัติตามความ
เห็นของชาวเมืองส่วนใหญ่ ก่อนที่จะออกจาก
แคว้นสีฟี พระเวสสันดรได้ทรงบำเพ็ญสักติ
มหาทาน คือ บริจาคของ ๗ อย่าง ได้แก่...

ช้าง ม้า รถ สตรี โภณ ทาส ทาสี อย่างละ ๗๐๐
ตรีสกับพระนางมัทรีว่า ที่เพื่องห้องสัตว์หั้งปวงไม่มีสิ่ง
ใดประเสริฐกว่าทานการให้ พระเวสสันดรทรงบริจาคทานอยู่จนถึงเวลาเย็น จึงเสด็จกลับ
พระราชินีเคน

วันรุ่งขึ้น พระเวสสันดรถวายบังคมพระชนกันนี รับสั่งให้พระนางมัทรีดูแล
พระโอรสและพระธิดา แต่ทุกพระองค์ขอตามเสด็จไปด้วย

พระเวสสันดร พระนางมัทรี พระโอรส พระธิดา จึงพาภันเดินทางออกจาก
แคว้นสีฟีด้วยรถพระที่นั่ง ระหว่างทางมีพระมหาณ ๔ คนซึ่งมารับมหาทานไม่ทันได้ติด
ตามไปปะลุข้อม้าที่เกี่ยมรถ พระเวสสันดรก์ทรงบริจาคไป และมีพระมหาณอีกคนเข้ามาทูล
ขอรถพระที่นั่ง พะองค์ทรงลงจากรถรา แล้วมอบให้พระมหาณไป

พระเวสสันดรเสด็จดำเนินทางต่อไปด้วยพระบาท พระเวสสันดรทรงจุงพระ
โอรส พระนางมัทรีทรงอุ้มพระธิดา พากันเดินทางต่อไปยังภูเขาang กต

หัวลักษะรับสั่งให้สกุกรรมเทพบุตร เนรมิตบรรณาถคลาพร้อมด้วยบริหารของ
นักบัวช แล้วของสามพระองค์เตรียมไว้ ณ เขางang กต ๔ พระองค์ประทับอยู่ ณ
บรรณาถล้านนี้เป็นเวลานานถึง ๗ เดือน

(๖. จริยาปฏิภาณ เล่มที่ ๙ ภาคที่ ๓ หน้า ๑๓๘ - ๑๓๙)

ย่อความโดย สร้อย มีผลกิจ

มงคลที่ ๗

พม. สมปอง มุกติ

พาหุสจุจุล การได้สัตบัรับฟังมาก

การได้สัตบัรับฟังมาก หมายถึงความเป็นผู้ได้สัตบัรับฟังที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
ในเหตุผลมาก ซึ่งจะได้จากการศึกษาเล่าเรียนการฟังพระพุทธawan จากพระพุทธเจ้า จาก
พระอรหันต์สาวก หรือจากบันตัดผู้ถักล้าวรรณภูมิ ค่าวรุณ

เมื่อได้สัตบัรับฟัง ได้ศึกษาเล่าเรียนมากแล้ว ให้นำไปพิจารณาใช้ต่อรอง ทรงจำไว้นำไป
ประพฤติปฏิบัติ และแนะนำสั่งสอนผู้อื่นด้วยความเอื้อเพื่อต่อไป เมื่อทำได้เช่นนี้ เมื่อเวลาจะล่วง
เลี่ยงไปนาน ความรู้นั้นก็ยังอยู่เมื่อนเพียงได้รับมา ยังสามารถนำความรู้นั้นไปปฏิบัติตามได้อย่าง
คล่องแคล่ว

ความรู้ที่ควรได้สัตบัรับฟังนั้นมี ๒ อย่างคือ

๑. ความรู้เกี่ยวกับประมตธรรม อันเป็นความรู้ภายใน เช่น ความรู้ด้านปริยัติธรรม
ที่บรรพชิตควรศึกษา เป็นการเตรียมพร้อมเพื่องานเผยแพร่พระศาสนา เพื่อทำไปประพฤติปฏิบัติ
ทำตนให้พ้นจากทุกหั้งปวงได้

๒. ความรู้ทางโลกสำหรับคุณหัสดี อันเป็นความรู้ภายนอก ได้จากการเรียนศิลปวิทยา
การเขียนต่าง ๆ และได้จากการสัตบัรับฟังสิ่งที่มีประโยชน์ไม่เป็นโทže เช่น การเรียนภาษาไทย
(เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง) คนจะเป็นพหุสูต มีความรู้ดี มีปัญญาเฉียบแหลมนั้น ต้องมี
คุณสมบัติในการศึกษา ๑๕ ประการ ดังนี้

๑. ตั้งศรัทธาในการเรียน เช่น ศรัทธาในครุอาจารย ศรัทธาในสถานที่ที่เรียน
ศรัทธาในเนื้อหาคำสอน
๒. เข้าไปใกล้ในสิ่งที่ศรัทธา
๓. ไปเรียนเป็นประจำ และพยายามอยู่ให้ใกล้ที่สุด
๔. เยี่ยมดูจริงฟังคำสอน ไม่สนใจฟังสิ่งอื่น

๔. พึงธรรมและคำແນ່ນໍາ อันມีສາරະແລະເຫຼຸດຄວບຄຸ້ກັນ ປຶ້ງຂ່າຍຫຼາຍແລະແນ່ນໍາ ປະໂຍົນໃໝ່

๕. ໄດ້ຍືນເນື້ອຫາສາරະໂຮມແລ້ວຕົ້ງທຽງຈໍາໄວ້ ແລ້ກຂະນະ ອີ່ ທ່ອງຈໍາໃຫ້ຕິດໄວ້ໃນໃຈ (ດີທີ່ສຸດ) ບັນທຶກໄວ້ໃນສຸມດຸເປັນຕົ້ນ

๖. ໄຄຣ່ຄວງພິຈາລະນາໄດ້ຕ່ອງຮຽມທີ່ຈໍາໄວ້ຕ້ວຍເຫຼຸດຕ້ວຍພລ

๗. ຮຽມທັງໝາຍຍ່ອມທານຕ່ອງການເພັງພິນໃຈໄມ່ເລືອນໜາຍ (ອູ້ນີ້ໃຈ)

๘. ເກີດຄວາມພວໃຈກະທຳການຂວາຍຂວາຍ ๑๐. ມີຄວາມອຸດສານະ

๑๑. ມີການພິນິຈິປີເຄາະໜໍ້ ໄມ່ປະມາກໃນຮຽມ ๑๒. ປຽບຄວາມເພີຍຮ່າຍ

๑๓. ທຳມະນີໃຫ້ແລ້ງດ້ວຍການປົງປັນຕົ້ນ ๑๔. ທຳມະນີໃຫ້ເຫັນແຈ້ງແຫ່ງຕລອດດ້ວຍປັ້ງປົງ

ພູ້ສູດບຸດຄລ ມີ ๔ ຈຳພາກ

๑. ມີສຸຕະນັອຍທີ່ໄມ່ເຂົ້າສົ່ງສຸດະ ມາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ເວີນມານ້ອຍໄມ່ເຄາມຮູ້ນ້າມາໃຫ້ໃຫ້ເກີດປະໂຍົນໃນປັຈຸບັນ ພົມມານ້ອຍທີ່ໄມ່ເນັນທີ່ກຈຈໍາເວົ້ວໆ ທຳມະນີໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຕິດຕັ້ງ ໄນຮູ້ເຈັ້ງ ໄນຕັ້ງ ອູ້ນີ້ຄືລ ບັນທຶກຢ່ອມຕີເຕີຍນັ້ນໄດ້ທັງສຸດະແລະຄືລ

๒. ມີສຸຕະນັອຍແຕ່ເຂົ້າສົ່ງສຸດະ ມາຍເຖິງ ມີຄວາມຮູ້ນ້ອຍແຕ່ສາມາການນໍາມາໃຫ້ໃຫ້ປະໂຍົນຮັບກັດໄຕ່ຕ່ອງພິຈາລະນາ ຕັ້ງຕານອູ້ນີ້ຄືລ ບັນທຶກຢ່ອມຕີເຕີຍນັ້ນແລະພະສຸດະ

๓. ມີສຸຕະມາກແຕ່ໄມ່ເຂົ້າສົ່ງສຸດະ ມາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີສຸຕະມາກແຕ່ໄມ່ຕັ້ງຕານອູ້ນີ້ຄືລ ບັນທຶກຢ່ອມຕີເຕີຍນັ້ນໄດ້ເພັະຄືລ

๔. ມີສຸຕະມາກທັງເຂົ້າສົ່ງສຸດະ ມາຍເຖິງ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ນ້າກແລະນໍາຄວາມຮູ້ນ້າມາໃຫ້ໃຫ້ເກີດປະໂຍົນໃດໆມາກ ແລະຕັ້ງຕານອູ້ນີ້ຄືລ ບັນທຶກຢ່ອມຕີລ່ວມຮັບຮົງຜູ້ນ້ຳທັ້ງ ๒ ສ່ວນ

ການໄດ້ສັດບຕັບພັງມາກເປັນມົງຄລອັນສຸງສຸດ ເພຣະເປັນເຫຼຸດໃຫ້ໄດ້ຮັບອົງກຽບພລຄືອ ໄດ້ຮັບການສຣ່ເຮົຽນໃປ້ຕົ້ນ ທຳມະນີໃຫ້ອຸ່ສຸລະຮຽມແລະບຣ່ລຸກສລຮຽມ ໄດ້ຮັບຄວາມສຸຫັ້ນໃນໂລກນີ້ແລະໂລກນ໌້າ ເປັນຫາກການບຣ່ລຸມຮຽມຄລົມໃນອາຄາຕ ມີຄວາມຈລາດຮອບຮູ້ ມີປັ້ງປົງ ສາມາຄນຳເພື່ອປະໂຍົນໃຫ້ເກີດແກຕ່ນແລະຜູ້ອື່ນ ນາທຮັບຍີ່ໄດ້ຍ່າຍ ໄດ້ລາກໄດ້ຍົກ ໄດ້ຊ່ອເລີຍອັນດິຈານ

ບຸດຄລຜູ້ເກີດມາແລ້ວທຳຄວາມຈົບໝາຍໃຫ້ແກ່ໂລກມາກທີ່ສຸດ ອີ່ ດັນທີ່ເປັນມີຈາກທິງສູງ

“ທີ່ນາຍຸໂກ ໂທຖ ມහາരາชา”

ຂອມຫາບພິຕຣ ຈະມີພະຜະນົມຍິ່ງຍືນນານ.

ວັນທີ ๕ ຊັນວາຄມ ວັນໝາດ ແລະ ເປັນວັນພ່ອແທ່ງໝາດ

ເດືອນຊັນວາຄມເປັນເດືອນທີ່ປະຈາບວາໄທປິເລີນປິຕິເປັນອ່າຍ່າຍິ່ງ ເພຣະເປັນວາຮະດີຕີ່ເວີນມາບປະບວບແຫ່ງວັນພຣະລຸມພາພຂອງອົງຄໍລົມຕີ່ຈົບປະທິພຣະ ຮາຊສມກາຣເຈົ້າຜູ້ທຽງພຣະຄຸນອັນປຣະເສຣູ ທຽງເປັນທີ່ຮ່ວມໃຈຂອງຄົນທັ້ງໝາດ

ພຣະອົງຄໍທຽງເປັນທຸກລົງທຸກອ່າງແພ່ງພສກນິກຮາວໄທຢ່າຍ ໄລຍມດາງໃຈທັບສິບລ້ານ ດັວງເປັນດວງເດີຍກັນ ພຣະອົງຄໍມີດ້ທຽງເປັນເພີຍພຣະປະມຸຂອງໝາດທີ່ເກຳນັ້ນ ເກົ່າສິ່ງອື່ນໃດ ພຣະຫຼຸທັບຍ້ອງພຣະອົງຄໍທຽງເປັນມັດວ້າພຣະວິທາຮຽມ ສົດືອເປັນພຣະວິທາຮຽມ ແລະ ພຣະວິດາຂອງໝາດ ອີ່

๑. ເປັນແບບອ່າງຂອງການປັກຄອງໂດຍໃຫ້ຫັກທີ່ພິຈາລະນາ ๑๐ ປະກາ

๒. ມີຮຽມເປັນເຄື່ອງອຸ່ດຸຈພຣະມ ອີ່ ພຣະວິທາຮຽມ ៥ ມີມີຕາ ເປັນຕົ້ນ ຕ້ອພສກນິກຮາວທີ່ໄປ ໂດຍໄໝຈໍາກັດເຫຼື້ອໝາດທີ່ຮູ້ສານາ

๓. ເປັນແບບອ່າງຂອງບົດທັ້ງໝາຍທີ່ຈີຣູ່ທັງທາງໂລກແລະກາງຮຽມ

๔. ເປັນແບບອ່າງຂອງພຸຖ່ມາກະແລະອັກອັກຄາສູນປັ້ມກາໃນນວຽກຫຼຸກສານາ

៥. ເປັນແບບອ່າງຂອງຜູ້ສ່ວຳມາແລະສ່ວຳໄປ ອີ່ ອຳກູ່ມາດີ ແລະ ອຳນຸ້ນຸ້ກລົດຕ່ວ່າ ໄປອົກ

ໆ

ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາວໄທຢືນຈຶ່ງວັນນີ້ເປັນວັນໝາດ ເພຣະເປັນວັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນອ່າຍ່າຍິ່ງຕ່ອງ ຂົວົວ ແລະ ທ້າວໃຈຂອງປົງໝາຍໄທພຣະອົງຄໍທຽງເປັນພິບຕິຮຽມເປັນແບບອ່າງຜູ້ນ້ຳທາງ ວິຖຸນາແກ່ພສກນິກຮາວທີ່ແກ້ຈົງ ທີ່ພສກນິກຮາວໄທຄວານນໍາແບບອ່າຍ່າຍທີ່ໄດ້ປິ່ງໃຫ້ເກີດປະໂຍົນແກ່ຕັນເອງກວບກວ້າ ແລະ ລັ້ງຄມລືບໄປ

ສິ່ງທີ່ກຳໄໝຄວາມຂ່າວ້າສື່ອມ ຄວາມດີຈີຣູ່ມາກົ້າ ອີ່ ຄວາມໄມ່ປະມາຫ

พินาศเพระมือที่สาม

พระโพธิสัตว์เกิดเป็นโปรตุ雷เจ้ากรุงพาราณสี ครั้นเจริญวัยได้เรียนศึกษาศาสตร์จบแล้วได้ครองราชย์สมบัติ ณ กรุงพาราณสี ปกครองอาณาป่าราษฎร์ด้วยความผาสุกตลอดมา

ครั้นนั้น มีโภบาลผู้หนึ่งรับจ้างเลี้ยงคอกตามเมืองที่ไม่ไกล วันหนึ่งนายโภบาลไม่ทันได้นับจีบเมืองโภคห้องตัวหนึ่งไว้ในป่า นางโภคห้องแก่จึงเดินไปหาภิกษุตามล้ำฟังไปพบนางราชสีห์ท้องแก่ตัวหนึ่งโดยบังเอิญ นางราชสีห์เห็นนางโภคห้องแก่เหมือนตัวภิกษุสงฆ์แทนที่จะทำอันตรายก็เข้าไปทักทายสนใจด้วย นางโภคห้องรู้ว่าใครเป็นเจ้าที่กำกับและกัน เมื่อนางโภคห้องรู้ว่าเป็นโภคห้อง ก็รู้ว่าคงเป็นตัวผู้เข้ากัน ทั้งสองฝ่ายต่างรักใครรักัน ถูกโภคห้องกราบสีห์อยู่กันมาแต่ยังเล็กยิ่งโตขึ้นยิ่งสนิทสนมกันยิ่งขึ้นจะไปหากินที่ใดก็ไปด้วยกันเหมือนญาติมิตรที่สัตว์ห้องมีตอกันแน่นแฟ้นยิ่งนัก

ต่อมา มีพระบรมเดชานุภาพนี้เป็นเครื่องสัมภาระห่วงราชสีห์กับโภคห้องไปสักวันสองวัน ที่เมืองที่สามน้ำเงินมิตรกันได้ เมื่อนำของไป呈าภิเษกให้กับราชาที่ได้ทราบทูลกับพระราชาว่า “ขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้าได้เห็นของประหลาดอย่างหนึ่งในป่า คือราชสีห์กับโภคห้องมิตรรักใครกันเป็นอย่างดีเดินหากันด้วยกันเป็นนิตย์ ของเหล่านี้จะหาดูไม่ได้easy พระเจ้าฯ”

พระราชาตรัสว่า “พระบรมเดชานุภาพนี้เป็นเครื่องสัมภาระห่วงราชสีห์กับโภคห้องไปสักวันสองวันจะจากันเตยก็เมื่อไหร่ ถ้าหากภิกษุสีห์ที่สามมาเดินด้วยเมื่อใดกลับมากอกกับเราด้วย” พระบรมเดชานุภาพนี้เป็นเครื่องสัมภาระห่วงราชสีห์กับโภคห้องไปสักวันสองวัน ที่เมืองที่สามน้ำเงินมิตรกันได้ เนื่องจากภิกษุสีห์ที่สามมีความดีงามดังพระราชาทรงคาดไว้ คือมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาและมีความดีงามดังพระราชาทรงคาดไว้

ศรัทธาจึงจากิดว่า “เนื้อสัตว์อื่นเรารู้ได้แล้วหมดแล้ว ยังเหลือแต่เนื้อราชสีห์ที่ยังไม่เคยชินมั่นคงอยู่ไม่น้อยเลย” คิดดังนั้นแล้วจึงเข้าไปหาภิกษุสีห์กล่าวว่า “ข้าแต่นาย ! โคตัวนั้นเคยคุยอวดข้อพเจ้าว่า มีกำลังหนีห่าน ที่อยู่กันมาเนื้อพระท่านยอมอ่อนน้อมต่อเขา จึงอยู่กันได้ มีฉันนั้น คงแตกกันไปนานแล้ว” ครั้นแล้วเจ้าจึงไปหาโค แล้วว่า “ท่านโค ! ท่านคงอยู่กับราชสีห์นี้ด้วยความเชื่อตามวิสัยท่าน ราชสีห์เป็นสัตว์ร้าย แปดเหลี่ยมแปดคม เห็นบอกกับข้าพเจ้าว่า ที่คบกับท่านก็เพื่อเก็บเนื้อห่านไว้กินยานขัดสนอดมาเมื่อไรก็จะอาศัยเป็นอาหารมื้อหนึ่น ระวังตัวไว้บ้างนะท่าน”

สิบปีแห่งความดียังไม่พอใช้ วันหนึ่งแห่งความชั่วร้ายก็มาเกินไป

เมื่อสุนัขจึงจากบ้านเข้าทุกวัน ความอดกลั้นของโภคและราชสีห์ถึงที่สุด จึงเกิดการต่อสู้กันอย่างรุนแรงจนถึงบาดเจ็บสาหัสและตายไปด้วยกันทั้งคู่ สุนัขจึงอาภัยดังนั้นก็ได้เดินทางกลับคืนเมืองที่สาม

ฝ่ายพราวนเมื่อปีนี้ราชสำนัก จึงเข้าเฝ้าพระราชาและกราบบุคลา “บัดนี้มีกิจลัตต์ต้าที่สามเดัวพระเจ้าฯ” พระราชาตรัสกามว่า “เป็นสัตว์อะไร” “เป็นสุนัขจึงจาก พระเจ้าฯ” นายพราวนกราบบุคล พระราชาตรัสว่า “ถ้าเข็นนั้นเเรกไปไม่กันเวลาเสียแล้ว” จึงรับสั่งให้อำมဏยราชบริพารเตรียมราชรถ พร้อมด้วยขบวนเสนาผู้ติดตาม เสด็จไปยังป่าที่พระบรมเดชานุภาพนี้พomo ถึงกับลัตต์ตั้งสองนอนตายอยู่ไม่ทั่งกัน เมื่อหอดพระเนตรเห็นดังนั้น จึงทรงประทับยืนบนราชรถแล้วประกาศสอนหมู่เสนาข้าราชการว่า...

“ท่านหันห้ายังดูราชสีห์กับโภคเป็นตัวอย่าง คนจะแตกกันมักเกิดแต่ประโยชน์ขัดกัน หรือไม่ก็เพราเวศตรงข้ามเป็นเหตุ แต่โภคกับราชสีห์นี้มีได้ขัดกันด้วยผลประโยชน์ส่วนตัว ราชสีห์นี้มีเนื้อเป็นอาหาร แต่โภคก็มีน้ำมันเป็นอาหาร ราชสีห์ต้องการนางราชสีห์ โภคต้องการนางโภค จึงไม่มีทางขัดกันได้ แต่สัตว์ห้องสองต้องขัดกันถึงมีกันเตยก็ เพราะคำส่อเสียดของมือที่สามคือสุนัขจึงจาก ผู้เชื่อคำส่อเสียดทำลายความไม่ตรึงใจ มิตรภาพแล้ว ย่อมถึงความหายนั้น เช่นโภคกับราชสีห์ แต่เรชนั้นได้ไม่เชื่อฟังคำคนส่อเสียด มุ่งรักษาประโยชน์ส่วนตัว ผู้นั้นย่อมถึงความสงบสุขตลอดกาลนาน”

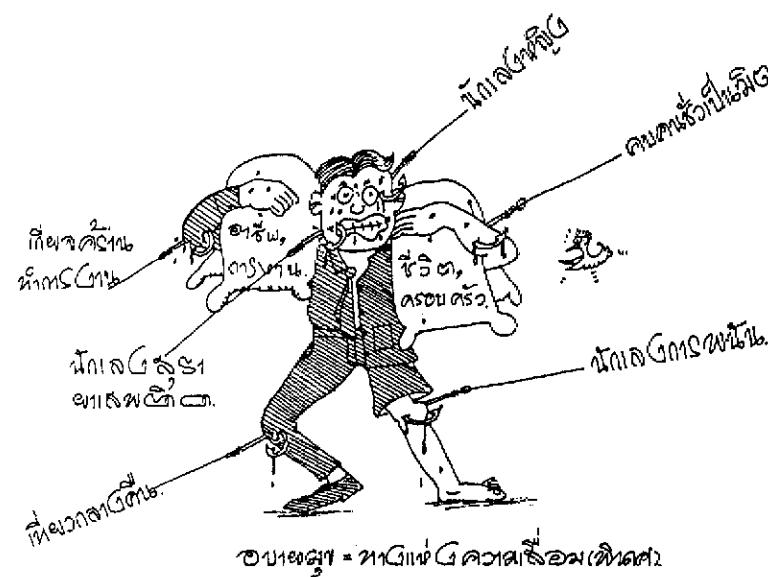
เมื่อตรัสดังนั้นแล้ว จึงรับสั่งให้เก็บขากลัตต์พอยที่จะนำไปได้ลับพระนคร ตั้งไว้เป็นอนุสรณ์แห่งความแตกมิตรตลอดมา

ขาดกเรื่องนี้ให้เห็นว่า อันมีตรึงใจมิตรภาพนั้นมีอยู่ ณ ที่ใด ก็ความสุขความร่มเยินให้ ณ ที่นั้น ไม่ตรึงใจที่มีต่อ กันเป็นเมื่อนสายโซ่ของค่า ซึ่งร้อยจิตของคนให้แบบสิ่งอุปถัมภ์ได้ตลอดไป แม้จะต่างวัยและเพศนั้นก็ตาม แต่ควรระวังการล่อเสียดจากคนอื่น ซึ่งมุ่งประโยชน์จากความหายนั้นของเรา เรียกว่ามือที่สาม จึงอย่าหลงเชื่อคำยุงของคนอื่นโดยเด็ดขาด มีฉันนั้น ก็ไม่ต่างอะไรมากับโภคและราชสีห์เท่านั้น.

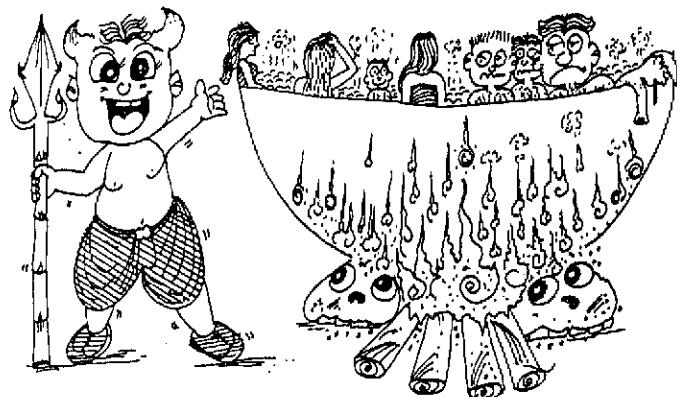
(สันนิษากา บรรณ. ๖๗. ๑๗๖๔. ๓๐/๕๐๑)

ความเห็นว่าไม่จำเป็นเหตุให้ไม่เกิดความกำหนดดินดี

ឥດອຸນຫກມີ

ວິຊະ ສູ່ປະທັບປະກຳ ເຊື້ອນຮັບປັບປຸງ ໄກສະໜາເງິນດາກີປັບຕົກ ດົນລົດ
ສິ້ນຮັບຜູ້ສະໜັກ ດົນດລວໂອບເດືອນ ຂັ້ນ ລົກ...

ຄວາມໜຸດທີ່ໄວ້ພວ່າໃຈ ເປັນເຫຼຸ້າໃໝ່ເກີດຄວາມພຍາບາກ

ພັກສາຍຕາ

ວິນຸດລື່ອນ (ເຄື່ອນໄຫວ່ອມຄລ໌ອຍໝາມ
ຫຼຸດໃຈເລັມທີ່ວັນນີ້ ໃຫ້ດັກໄດ້
ວິນຸດລື່ອນ (ເຄື່ອນໄຫວ່ອມຄລ໌ອຍໝາມ
ໃຫ້ດັກໄດ້ ເພື່ອຕະຫາຍາຫຼາຍືວັນນີ້ການ.

ນັກທີ່ແຂ່ວຍດີ

ຄວາມເມືດຕາວັນກວ້າງຂວາງ ເປັນເຫຼຸ້າໃໝ່ມີຄວາມພຍາບາກ

กายนคร ตอน 2

โดย แบลก สนธิรักษ์

๙. นายจิตต์ปัสดหุติ คอยทำให้จิตเกิดความสงบในการทำกิจที่ดี
๑๐. นายกายลหุต้า คอยทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความเป็นหน้าอึ่งในการทำกิจที่ดี
๑๑. นายจิตต์ลหุต้า คอยทำให้จิตเกิดความเป็นหน้าอึ่งในการทำกิจที่ดี
๑๒. นายกายมหุต้า คอยทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความอ่อนไม่แข็งกระด้างในการทำกิจที่ดี
๑๓. นายจิตมหุต้า คอยทำให้จิตเกิดความอ่อน ไม่แข็งกระด้างในการทำกิจที่ดี
๑๔. นายกัมมัญญาต้า คอยทำให้เพื่อนร่วมงานเหมาะควรในการทำกิจที่ดี
๑๕. นายจิตต์กัมมัญญาต้า คอยทำให้จิตเหมาะควรในการทำกิจที่ดี
๑๖. นายกายปากัญญาต้า คอยทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความคล่องแคล่วในการทำกิจที่ดี
๑๗. นายจิตต์ปากัญญาต้า คอยทำให้จิตเกิดความคล่องแคล่วในการทำกิจที่ดี
๑๘. นายกายชุกต้า คอยทำให้เพื่อนร่วมงานเกิดความชื่อตรงในการทำกิจที่ดี
๑๙. นายจิตต์ชุกต้า คอยทำให้จิตเกิดความชื่อตรงในการทำกิจที่ดี
๒๐. นายสัมมาวชา คอยฝึกคำพูดให้พูดแต่ความจริงไม่พูดเท็จ ให้พูดสมานสามัคคี ไม่พูดส่อเสียด ให้พูดสุภาพ ไม่พูดหยาบ ให้พูดมีหลักมีเหตุผล ไม่พูดเพ้อเจ้อ คอยฝึกให้ประกอบการงานทางที่ชอบ
๒๑. นายสัมมากัมมันต๊ะ คอยฝึกให้ทางทางเลี้ยงซึ่งในทางที่ชอบ เว้นมีจิตชี้ฟ
๒๒. นายสัมมาอาชีวะ คอยฝึกให้ทางทางเลี้ยงซึ่งในทางที่ชอบ เว้นมีจิตชี้ฟ
๒๓. นายกรุณา คอยทำจิตให้เกิดความยื้นดูสงสาร ช่วยเหลือผู้ได้รับทุกข์
๒๔. นายมุทิตา คอยทำจิตให้หลอยบินดีในเมืองให้เป็นผู้อื่นได้ดี เว้นการวิชยา
๒๕. นายปัญญา คอยฝึกให้เกิดความฉลาดรอบรู้ในการทั้งปวง อีกเหล่านี้ชื่อ อุกศลเจตสิก เป็นฝ่ายของมเนสิห์สอง คือ พระนางอวิชชาและพระนางตันหา มี ๑๕ นาย คือ
- ๑. นายโมหะ คอยชักนำให้เกิดความลุ่มหลง มัวแม
  - ๒. นายอหิริกะ คอยชักนำให้ทำตัวโดยปราศจากความละอาย
  - ๓. นายอโนเตตปะ คอยชักนำให้กล้าในการทำตัว ไม่กลัวต่อผลบบ
  - ๔. นายอุทธจจะ คอยชักนำให้เกิดความฟุ้งซ่านจนขาดสติสัมปชัญญะ

ความเห็นว่างาม เป็นเหตุให้เกิดความกำหนดยินดี

๕. นายโลภะ คอยชักนำให้ดันวนอย่างได้ไม่รู้จักพอ
๖. นายพิธี คอยชักนำให้เห็นผิดเป็นชอบ เห็นชอบเป็นผิด
๗. นายมานะ คอยชักนำให้เกิดความเย่อหยิ่งถือตัวว่าไม่มีใครเสมอเหมือน
๘. นายโภสະ คอยชักนำให้คิดประทุร้าย ขาดเมตตากรุณา
๙. นายอิสสา คอยชักนำให้คิดตัดرونในเมืองเห็นคนอื่นจะดีกว่าไม่อยากให้ใครดีกว่าตน
๑๐. นายมัจฉริยะ คอยชักนำให้เห็นหยาดไม่อยากให้อะไร ก็คร แต่อยากได้ของคนอื่น
๑๑. นายกุกุจจะ คอยชักนำให้เกิดความรำคาญหมดความสงบ
๑๒. นายถินะ คอยชักนำให้หดทุบแทบไม่อยากได้ครั้ดีจะไว้หมด
๑๓. นายมีทะ คอยชักนำให้หง่วงเหงาหวานอนไม่อยากจะห้ามไว จึงห้ามไม่ให้ไว
๑๔. นายวิจิจิ化 คอยชักนำให้ลังเลลงสัยตัดสินใจไม่ถูก

ภายในเมืองกาญนคร มีพากษาฝ่าเหล่าบริพารหัวไฟรและผู้ดีเป็นจำนวนมาก รูปร่างเล็กบ้างใหญ่บ้างอาศัยอยู่ มีชื่อเรียกว่า เหล่ากิมชาติ หรือพยาริ เช่น พยาริเล้นด้วย พยาริใบไม้ พยาริปากขอ พยาริตัวติด พยาริไส้เดือน เป็นต้น หวานนี้ไม่เคยชื่อตรงจังหวันนัก มีแต่จะคอยทำลายเนื่องให้พินาศ พระเจ้าจิราทรทรงกำจัดให้ออกจากกาญจน์เมือง ถ้ารู้ว่ามีพากนี้อยู่ เพราะนกจากจะทำลายตัวเมืองแล้ว ยังเป็นไส้ศึกทำให้เข้าศึกเข้าไปจึงต้องยกด้วย นอกจาก พากนี้ก็มีหลวงชาติ ซึ่งเป็นพระญาติของเมืองเหลืองสอง คือ พระนางอวิชชา และพระนางตันหา หลวงชาติเป็นผู้สร้างเมือง ทุนสมุทัยแต่งเมือง

นครนี้มีอยู่ ๗ ดู คือ สุขดู ๑ ทุกขดู ๑ อุบกขดู ๑ พระเจ้าจิราทรประทับอยู่ใน ๓ ดูนี้ต่อลดกาก พระนางอวิชชา กับพระนางตันหา คอยบุญส่งเสริมให้พระเจ้าจิราทรหาย หายานมักใหญ่ฟุ้ง คอยกีดกันพากฝ่ายกุศลมาให้เข้าใกล้ กันไฟนเด้มีบัญญา มีครัวชาติคอยคันติงขับไล่ไป ส่วนพากพ้องที่เป็นพากล้านคนหมาย พระนางรัชดาให้เข้มบ่าหนีจังหวัดเป็น ความดีความชอบตอบแทน พระเจ้าจิราทรลงให้ไฟฟันพระนางหันสองยังนัก

ชุนสติ ซึ่งเป็นโทรธิดีผู้ใหญ่ ได้พิจารณาเห็นว่า ไม่ใช่จะเกิดเหตุใหญ่ในเมือง เพราะท้าวจิราทรลุ่มหลงพระนางอวิชชาพระนางตันหามากกันไป พระนางหันสองก็ยิ่งใหญ่ไม่เต็รี จึงเดือดร้อน ชุนสติเห็นว่าถ้าปล่อยไว้เห็นนี้เรื่อยไปจะเกิดเม่นกัยแน่ จึงร้าวไปเผาท้าวจิราทร ก้าบกุลให้กรงทราบว่า เทศร้ายจะเกิดแก่พระองค์ในเมืองนี้ ขอให้เตรียมการป้องกันคราว

ບາລີກາຫາອຣນ

ປິຕາ (ພ່ອ, ປິຕາ)

ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາວ່າ “ປິຕາ” *

ສົພງໂລກ ປາດີ ຮຸ່າທີ່ຕີ ປິຕາ. ຜູ້ຮັກນາໜາໂລກທັງປົງ ຂໍ້ອວ່າ ບິດາ
ປຸດຸ່ມ ປາດີ ຮຸ່າທີ່ຕີ ປິຕາ. ຜູ້ຮັກນາບຸຕຸຮ ຂໍ້ອວ່າ ບິດາ
ປຸດຸ່ມ ປິຢາຍທີ່ຕີ ປິຕາ. ຜູ້ຮັກໄຄຮຸນຸຕຸຮ ຂໍ້ອວ່າ ບິດາ
ນັຍແຮກ ໂດຍສູງສຸດທ່ານໝາຍເອາພະເພດຮມ ໂດຍອຸ່ນໂລມທ່ານໝາຍເອາ
ພະຍາກາ ທີ່ອີ່ມາດາທີ່ມີພຣມວິຫາරຮຽມ ຕື່ອພຣມໄຟລະກວານາ ແລ້ວ ໄດ້ແກ່
ແມ່ນາ ກຣຸນາ ມຸທີ່ຕາ ອຸເນກຂາ ຜັນໃດ ມາຮາແລະບິດາກີໄຟລະກວານາ ແລ້ວ ໃນບຸຕຸຮ
ໜັງໝາຍ ຜັນັ້ນເໝີມອັກັນ. ຖ່ານເຕີພຣມຄຣອບຄລຸມທັງໂລກ ລາຍກວອບຄລຸມ
ແກ່ນແກ້ວ່າຂອງຕຸນ ປິດາມາຮາດເລີພາໄນບຸຕຸຮໜັງໝາຍ

ໄວພຈນໍຂອງຄໍາວ່າ “ບິດາ”

- ១. ຜັກ ຜູ້ໃຫ້ກໍາເນີດບຸຕຸຮ
- ២. ຕາດ ຜູ້ຮັກນາບຸຕຸຮ
- ៣. ພຣມ ຜູ້ປະເສົງຂອງບຸຕຸຮ
- ພຣມວິຫາຮຽມ ແລ້ວ ປະກາຣ ດື່ອ
- ៤. ເມຕາ ມີຄວາມຮັກໄຄຮຸນຸຕຸຮ ເທົ່ານັ້ນ
- ៥. ກຣຸນາ ມີຄວາມສັງສາປ່ານປ່ານທັງໝົດ
- ៦. ມຸທີ່ຕາ ພລອຍຍິນດີເມື່ອບຸຕຸຮມີຄວາມສຸຂຄວາມເຈົ້າຢູ່ໃນຫີວີຕ ໄນຮັບຍາ
- ៧. ອຸເນກຂາ ວາງໃຈໄດ້ເມື່ອເຫັນບຸຕຸຮສີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຕັ້ງຕ້າໄດ້ເອງ
ໜ້າທີ່ຂອງປິຕາ(ມາຮາດ) ທີ່ຈະອຸ່ນເຄຣະບຸຕຸຮ ແລ້ວ ປະກາຣ

- ៨. ທ້າມມີໃຫ້ຄວາມຊ້າ
- ៩. ໄກສົກນາຄົມປວິຫຍາ
- ៩. ມອບທຽບຢູ່ໃໝ່ໃນສັນຍາວັນໝາຍສົມ
- ១០. ໄທ້ກໍາເຕີຄວາມດີ
- ១១. ພິຈານາຄູ່ຄຣອງທີ່ເໝາະສົມໄທ້

* ອົກຫານການແນະ

*ທ.ປ.ອ/ຮ/ຮຮ/ດວ

ສິ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມດີເສື່ອມ ຄວາມຊ້າຈົ້າເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ດື່ອ ຄວາມປະມາກ

ຮັນຢູ່ຫ້ຍເສຣ່ງຢູ່ໂວຫາກວິສາຂາຊູກສາວ ១០ ປະກາຣ*

- ១. ອຸນໂຕ ອົກດີ ພທີ ນ ນິຫຼິຕພຸພະ ໄກໃນອ່ານ້າອອກການອກ
  - ២. ພທີ ອົກດີ ອຸນໂຕ ນ ປວເສຕພຸພະ ໄກນອກອ່ານ້າເຂົ້າກາຍໃນ
  - ៣. ທ່ານຸຕສຸສົວ ທາດພຸພະ
  - ៤. ອທ່ານຸຕສຸສົວ ນ ທາດພຸພະ
  - ៥. ທ່ານຸຕສຸສົວ ອທ່ານຸຕສຸສົວ ທາດພຸພະ ເພະໄໝໃຫ້ຮ່ອມໄມ້ໃກ້ຄວາມໃໝ່
  - ៦. ສຸ່ ນິສີທີຕພຸພະ
  - ៧. ສຸ່ ກຸນບັນຫຼືຕພຸພະ
  - ៨. ສຸ່ ນີປັບຫຼືຕພຸພະ
  - ៩. ອົກດີ ປິຈີຕພຸພະ
  - ១០. ອຸນໂຕ ເຫວາດ ນມສຸດຕພຸພະ
- ອົບນາຍ ຂ້ອ ១ ການໄຟ້ໂທຂອງພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີໄຟກ່າວນອກນັ້ນ
- ຂ້ອ ២ ການໄຟ້ເວົາຄໍາພູດຂອງຄົນອື່ນ ທີ່ກ່າວໂທະໜ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີໃນ
ການອກມາພູດໃນນັ້ນອີກ
- ຂ້ອ ៣ ຄວາມໃໝ່ເກີດທີ່ຍື່ມຂອງໄປແລ້ວຮູ້ຈຳສົງຄືນທ່ານ້ຳ
- ຂ້ອ ៤ ໄມຄວາມໃໝ່ເຫັນທີ່ຍື່ມຂອງໄປແລ້ວໄມ່ຄວາມສົງຄືນ
- ຂ້ອ ៥ ຄວາມສົງຄຣະທົ່ງຖານທະລະມີຕຣີທີ່ຢາຈນມາຍອື່ນ ຜຶ່ງເຫຼົາຈະໃຫ້ຄືນ
ທີ່ມີອາຈະຈະໃຫ້ຄືນກີດາ ກີດວຽກແຫຼືອ
- ຂ້ອ ៦ ການັ້ນິນທີ່ ៧ ເຫັນພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີແລ້ວຕົ້ນຄູ້ນ ໄມຄວາມ
- ຂ້ອ ៧ ໄມຄວບປົກກ່ອນພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີ ຄວາມບົກກ່ອນທ່ານແລ້ານ້ຳກ່ອນ
- ຂ້ອ ៨ ໄມຄວາມອຸ່ນກ່ອນພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີ ຄວາມບົກກ່ອນທ່ານແລ້ານ້ຳກ່ອນ
- ຂ້ອ ៩ ໄທ້ຢ່າງເກັງພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີ ແລ້ວຢ່າງອັນເປີ
- ຂ້ອ ១០ ໄທ້ດ້ານເຄຣພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີ ແລ້ວຢ່າງເກັງພ່ອແມ່ສາມີແລະສາມີ ແມ່ຍິນເຄຣພ່າດາ

*ວິສາຂາຖານ. ຖ.ປ.ຕ.ຂ/ຕຕຕ/៤៤ ມນ.

ບຸດຄລຜູ້ເກີດມາແລ້ວທ່ານເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ໄທ້ແກ່ໂລກມາກທີ່ສຸດ ດື່ອ ດື່ອທີ່ເປັນສັນມາກົງ

โลกนีติ

พม. สมปอง ฤทธิโถ/เรียนเริง

โวเทยยานสาเสยย
สต หิ โซ ปิโย ໂທຕີ

ผู้ตักเตือนและสั่งสอนมิให้ทำความชั่ว ย่อมเป็นที่พ่อใจของคนดี
แต่คนชั่วจะไม่พอใจ

ผู้ป้องประโยชน์ให้
สอนแสวังบุญเมียนบน
พึงใจสาธุนิกร
ปชอบคุณเลียน*

คำสอน สั่งนา
นาปน់
คุณชอบ
แต่ผู้อ้าธรรม*

คนดีกับคนชั่วนั้น แตกต่างกันโดยประการทั้งปวง เมื่อนลีข้าวกับสีดำ
เมื่อนความสิ่งกับความมืด เมื่อกลางวันกับกลางคืน ถ้าอะไรเป็นความพอใจ
ของคนดี คนชั่ว ก็ไม่พอใจ อะไรเป็นที่พ่อใจของคนชั่ว คนดี ก็ไม่พอใจ เช่น การเมียด
เมียน การใช้กำลังข่มเหง การข่มขู่ การครอบงำ คำทุพภាសิตรไม่มีสาระ คำโกหก
หลอกหลอน การเอารัดเอาเบรียบเห็นแก่ตัว การฉกฉวยอย่างไม่เหลือ อารป่อนทำลาย
ทะเลวิวาท การม้วนสุมในอบายมุข การเสพสิ่งมึนเมา การคดโกง คนชั่วได้เห็น
ได้ฟังแล้วยอมพึงพอใจ แต่คนดียอมรับเกี่ยจไม่ชอบใจ

ส่วนการมีเมตตาให้อภัย การอ้อเพื่อเพื่อแผ่ การบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์
ของคนหมุนโลก การกล่าวคำสุภาษิต คำชี้ไหയเน้นประโยชน์ คนดีได้เห็น ได้ฟังแล้ว
ยอมพึงพอใจ แต่คนชั่วได้เห็นได้ฟังแล้วกลับไม่พอใจ ขัดเคือง ทำให้เกิดการลิ่ร้าย

* ข.ธ.๒๕๔๗/๗๗/๓๐
* สำนวนเก่า

นักโทษประหาร ตอน ๔

แสง จันทร์ร่วม.

เดินต่อไปอีกไม่นาน ข้าพเจ้าก็ได้พบกับภารตะงกันข้ามกับภารที่เพิ่งเห็นมา คือ
นักโทษคุณหนึ่งกำลังนั่งล้อมวง ส่งเสียงร่าไห้ครั้งๆ อย่างน่าสมเพชเวหา ทำมกlong
วงนั้นเมียคนหนึ่งกำลังนอนนิ่งอยู่ มีผ้าขาวม้าคลุมตั้งแต่ขาขึ้นไปจนถึงศีรษะ ข้าพเจ้า
เดินเข้าไปใกล้แล้วถามว่า “เกิดอะไรขึ้นหรือ”

“สมาชิกของคณะราษฎรเพิ่งถูกประหารชีวิต” นักโทษคนหนึ่งตอบหันหน้า
มองหน้า “เขาเป็นคนดีและยังแข็งมาก เราทุกคนรักษาและเสียดายเขาที่มาด่วนถูก
ประหารชีวิตเสีย เรายังได้สูญเสียเขนขวบของราไปเสียแล้ว...” ว่าแล้วเขาก็ร้องให้ครั้งๆ
ต่อไป

“เขาถูกประหารชีวิตโดยวิธีใด?” ข้าพเจ้าถาม

“โดยวิธีตัดคอ” ชายคนเดิมตอบ เขายังคงเลิกผ้าคลุมออกจากหน้าของศพ
เพียงให้เห็นหัวที่ขาดจากไหหลังอยู่ต่างหากจากลำตัว มีเลือด涌出อยู่บนพื้นและจับกระะ
ตามหน้าและตามลำตัว “ขณะที่เขากำลังนั่งคุยกับเราอยู่อย่างสนุกสนานนั้นเอง
เพชฌฆาตคนหนึ่งก็ถือดาบอันคมกริบวิ่งมาฟัดฟันคอของเขารสุดแรง ทำให้ศีรษะของ
เขากาด กระเด็นตกไป เรายังเก็บเอาศีรษะของเขามาวางไว้ที่เดิม แล้วก็เอาผ้าขาว
ม้าคลุมอย่างที่เห็นอยู่นี้”

ข้าพเจ้านอกให้เขารีบผ้าปิดศพเสียตามเดิมแล้วก็หันมาทางผู้บัญชาการฯ ด้วย
ความตั้งใจจะต่อว่าในความโหดว้ายป่าเถื่อนของเพชฌฆาต แต่ก็พูดไม่ออกอยู่เป็นนาน
 เพราะรู้สึกว่ามีอะไรมาจูกที่คอหอย เมื่อควบคุมสติสัมปชัญญะได้ดังเดิมแล้วจึงถาม
 ผู้บัญชาการฯ ว่า “ทำไมห่านปล่อยให้คนของห่านทำอย่างป่าเถื่อนเช่นนั้น ห่านมีได้แจ้ง
 ให้นักโทษทราบล่วงหน้าดอกหรือว่า จะประหารชีวิตโดยวิธีใด ที่ไหน เมื่อไร ?
 นักโทษไม่มีโอกาสสู้ล่วงหน้าและเตรียมตัว บ้างหรือ?”

ผู้บัญชาการฯ ตอบว่า “การประหารชีวิตนักโทษนั้นเรายกให้เป็นหน้าที่ของ

ເພື່ອມາດໂດຍຕຽງ ເພື່ອມາດມີຄ່ານາຈະປະກາຮູບໃຫຍ້ໄດ້ ທີ່ໃຫ້ ເນື້ອໃຈກີ່ໄດ້ຕາມໄຈ
ຂອບ ໂດຍໄມ້ມີການເຈັ້ງໃຫ້ການລວງໜ້າບາງທີ່ນັກໂທະກຳລັ້ນອນຫຼັບຍຸດີ ຖ້າ ເພື່ອມາດ
ມາຈະອາດປັບປຸງຄວາມຮັບຮັດຂອງພົມບັນຍາກີ່ໄດ້ ບາງຄນກຳລັ້ນເລີ່ມຍຸ່ງຍ່າງສຸກສານ
ເພື່ອມາດອາຈະເຂົ້າສົ່ວນໄປທຸນຫ້ວາຍາກີ່ໄດ້

“ຄ້າຍຸ່ງນັ້ນນັກໂທະກຳຄົງຂອນຕາມໄນ່ເລັບ” ຊັ້ນເຈົ້າກ່າວພາລັງຕົ້ນກີ່ວິບະດ້ວຍ
ຄວາມອ່ອນເກອຂອນໄຈຕ່ອຮ່ມເປົຍການອັນວິທາກອງເວື່ອນຈຳແໜ່ງໜີ້ “ຄົງກວາດພວອຍູ່ຕົດລວດ
ເກລາ ເພວ່າມີຮູ້ກໍາໄໝໄດ້ເພື່ອມາດຈະນາລາກຕ້ວ່າໄປປະກາຮູບ”

“ຕຽນກັນຂຶ້ມ” ຜູ້ບັນຍາກາຣາ ກອບ “ໄນ້ມີນັກໂທະກຳໄດ້ປະຫວັນພຽນພົງຕົງຕ່ອງການ
ປະກາຮູບເລີຍ ນັກໂທະສວນມາກີ່ລືມເສີຍສົນທີ່ວ່າ ຕານເປັນນັກໂທະປະກາຮູບ ຕ່ອມື່ອເຫັນ
ເພື່ອນຸກປະກາຮູບຕ່ອຫັນແຫລະ ຈຶ່ງຈະຮັກຂຶ້ນມາໄດ້ ແຕ່ໄມ້ຊັກລືມສົນທີ່ແລ້ວກີ່
ສຸກສານເພີດເພີນຕ່ອົປ່າ” ທ່ານສູ່ບັນຍາກາຣາເຮືອນຈຳທ່າງເຈົ້າຕະຫຼາມເວັນສະເວັນຈຳຕ່ອົປ່າ
ຢ້າ ເຮົ້າໄຟຟ່າກຸ່ມນັກໂທະກຳໄປມາກາມຍາຍລາຍລຸ່ມ ສັງເກດດູນນັກໂທະກູ່ ງາລຸ່ມຕ່າງກຳທຳກຳ
ແລະເລັ່ນກັນຍ່າງສຸກສານ ແບ່ນທຸກຄົນເມື່ອຫຼາກຕ້າຍື່ມແຍ້ມແຈ້ນໄສເປັນອັນດີ ທຳໄໝ້ຂັ້ນເຈົ້າ
ເຫັນດ້ວຍກັບທ່ານຜູ້ບັນຍາກາຣາ ທ່ານນັກໂທະສວນມາກີ່ລືມສົນທີ່ວາຕະນີເປັນນັກໂທະປະກາຮູບ
“ທ່ານເວັນຈຳມີຮູ້ກໍາໄໝບໍ່ຄວບຄຸມນັກໂທະກູ່ຢ່າງໄວ້ບັນຍາ?” ຊັ້ນເຈົ້າຄາມ

ຜູ້ບັນຍາກາຣາ ຫ້ວເງິນເລັ້ຕອບວ່າ “ໄນ້ແລ້ວ ນັກໂທະກຳຈະເລັ່ນຈະກຳຈົນຈະນຸ່ມ
ຈະຕ່ຳຍົບເປົ້າທີ່ໃຫ້ກີ່ໄດ້ກາຍໃນເວັນຈຳນີ້ ໄນມີການຄວບຄຸມໃດ ຈະ ທັກສິນ” “ການປ່ອຍປະລະ
ເຮັດຈຳນີ້ ທ່ານແມ່ກ້ວນນັກໂທະກູ່ແກ້ຄູ້ຫຼືວ່ອ?”

ທ່ານສູ່ບັນຍາກາຣາເຮືອນຈຳທ່າງເຮົ້າຕົ້ນຢືນຢັນ ເລັ້ຕອບວ່າ “ໄນ້ກ່າວມະນະບອກເຫດ
ຜລວກທ່ານໄໝໄກລ້ວ ປະກາຮູບແກ້ກີ່ພວກເຮົາວ່າ “ໄນ້ໃຈໂຮຍາກຈະອອກໄປຈາກເວັນຈຳນີ້
ເກບທຸກຄົນ ພວຕກເຂົາມາຍູ່ໃນເວັນຈຳນີ້ກີ່ສຸກສານເພີດເພີນຈົນໄໝອຍາກຈາກໄປ
ທຸກຄົນຍາກຍູ່ທີ່ນີ້ ຍອມຖຸກປະກາຮູບເລະຕາຍທີ່ນີ້ ນັ້ນເປັນເຫດຸພລສຳຄັນທີ່ສຸດ
ເຫດຸພລອົກປະກາຮູບນີ້ ທີ່ພົມໄໝກ້ວນວ່ານັກໂທະກູ່ຈະຫົນ ຍູ່ທີ່ໄໝພົມຈະພາຄຸນໄປດູເດືອນນີ້”

ອ່ານຕ່ອມນັ້ນຫຼາ

ກ່ານຄາມ ເຮົາຕອບ

ໂດຍ ຈະຮັ້ນຮັມ

ຄາມວ່າ ອະໄຮນອ ຍັງປະໂຍ້ນໃຫ້ສໍາເຮົາຈະກະທັ້ງໝາຍ ?

ອະໄຮນອ ຕັ້ງມັນແລ້ວຍັງປະໂຍ້ນໃຫ້ສໍາເຮົາ ?

ອະໄຮນອ ເປັນຮັຕະນະຂອງຄົນທັ້ງໝາຍ ?

ອະໄຮນອ ໂຈຣລັກໄປໄໝໄດ້ ?

ຕອນວ່າ ຄືລ ຍັງປະໂຍ້ນໃຫ້ສໍາເຮົາຈະກະທັ້ງໝາຍ

ສຽກຫາ ຕັ້ງມັນແລ້ວຍັງປະໂຍ້ນໃຫ້ສໍາເຮົາ

ປັ້ງຄູ້າ ເປັນຮັຕະນະຂອງຄົນທັ້ງໝາຍ

ນຸ້ມ ອັນໂຈຣລັກໄປໄໝໄດ້

(ຈາກຮາສູ່ຕາ.ເມດ/ຮັດ/ເມສອນ ມມຮ.)

ອົບນາຍ

ຄືລ ຍັງປະໂຍ້ນຕຽບເທົ່າໜາ ເພຣະວ່າ ຄືລຢ່ອມງາມຕລອດກາລເບີນນິຕີຢູ່
ຫັ້ງໝາຍຍ່ອມຮັກຊາຄືລໃນວັຍເຕັກກີ່ ໃນວັຍກາລັງຄົນກີ່ ໃນວັຍແກກກີ່ ຍ່ອມ
ໄໝມື້ຜູ້ຈະວ່າກ່າວໄໝໄດ້ວ່າ ມີປະໂຍ້ນວ່າໄດ້ວ່າ ມີປະໂຍ້ນວ່າໄດ້ວ່າ ມີປະໂຍ້ນ
ແກ່ບຸກຄຸລທຸກວ່າ

ສຽກຫາ ຕັ້ງມັນແລ້ວຍັງປະໂຍ້ນໃຫ້ສໍາເຮົາ ເພຣະເຫດວ່າ ເນື້ອໄສດາປັດຕິ
ມຽດ ສຽກຫາຢ່ອມຕັ້ງມັນໄໝທັນໃນຄຸນພະຮັດຕົວຍ ພວ້ອມກັບທຳປະໂຍ້ນສູງສຸດ
ຄົວເຫັນອົບສິບລຸ້ມ ເປັນພະຍົບບຸກຄຸລໃຫ້ສໍາເຮົາໄໝໄດ້

ປັ້ງຄູ້າ ເປັນຮັຕະນະ(ຂອງມີຄ່າມາກ) ເພຣະຫັ້ງໝາຍກໍາດໍາຄວາມເຄວາພໍາງກຮງ
ຕ້ອງຜູ້ມີປັ້ງຄູ້າ ເພຣະປັ້ງຄູ້າເປັນຂອງກ່າວໄໝໄດ້ຍາກ

ນຸ້ມ ໄດ້ແກ ນຸ້ມເຈຕານ (ເຈຕານອັນເປັນນຸ້ມ) ເພຣະວ່າເຈຕານນີ້ເປັນນັ້ນ
ຮຽມເກີດທີ່ຈົດໄລ້ອັນໄກ ຈະ ມີອາຈນໄປໄໝໄດ້

ເສື່ອງກະບົບຈາກເນຣນອຍ

ປຶກໄກລ້ຈະມດທໍາໃຫ້ເນຣນອຍນີ້ກຶ່ງອັນຕາຂຶ້ນມາກັນທີ
ວ່າເຮົາໄໝສາມາດທີ່ຈະນັງດັບບຸນຫາເຫົາໄດ້ ກັບຄວາມໜຸ່ມທີ່ຈະ
ຕ້ອງຮູນເລີຍໄປ ປັກດີເນຣນອຍໄໝຍອມແຫ້ວ່າໄວ່ງ່າຍ່ານະ ແຕ່ມາເຈົກງູໂຕຮັກຂະໂນົມ
ອັນຈັງ ຖຸກັງ ອັນຕາເຂົ້າໄຫ້ເຕີມໆ ຂອຍອມແພ້ຈິງ ພ ອີ້ຍ.

ຄວນຫລັງ ດີ ຂັ້ນວາມເດັ່ນຮ້ອຍໃນສູ້ານຸ້າສັງເກດກາຣົນຂອນໂມທນາກັບພສກ
ນິກຮ້າວໄທຢູ່ທີ່ໄດ້ແສດງວ່າອົງຄວາມຈົງຈັກກົດ ລໍາຫວັບຫວາຈາກແດງແລ້ງໄລດ້ເດືອນມີ
ກາຮຳບຸນຫຼັດກຳບາຕະລະຄາຍພຣະພຣດ້າຍ ເນຣນອຍເທິນແລ້ວບັນລື້ມໃຈມາ

ໂວກໃນໜ່ວງທີ່ທຽງເປັນໜ່ວງ ສ່ວນມາກແລ້ວກີ່ມີເຮືອງຂອງອນຍຸ່ນນັ້ນເອງ
ເພຣະທາງສາຍນີ້ ໄດ້ເດີນແລ້ວເສື່ອມຫຼືພິນາສໄໝແປລກ ແຕ່ຄ້າໄມ້ເສື່ອມຫຼືໄມ້
ພິນາສເນື່ອນແປລກກວ່າ ເພຣະນີ້ເຄື່ອພຸຖົດດຳຮັສ ເຊັ່ນສຸຂພພິນາສ ຄຣອນຄຣວພິນາສ
ສມບັດພິນາສ ອຸນຄວາມດີພິນາສ ຂຶ້ວຕພິນາສ ເກີຣຕິຍສື່ອເສີ່ງພິນາສເປັນຕົ້ນ

ໜ່າງນີ້ກະແສກເມືອງຄົ່ນຂັ້ນມາແຮງ ຮ່າຍຄົນພຍາຍາມຄາມຫາປະກາດີປ
ໄຕຍກັນ ແຕ່ເນຣນອຍວ່າກາປກຄຮອງຈະເປັນຮບອບໄດ້ກົດຕາມດ້ານດ້ານດ້ານມາຈີປໄຕຍແລ້ວ
ວຸ່ນວາຍແນ່ນອນ ເພຣະມີຫຼັມເປັນໃຫຍ່ ດ້ານມີຫຼັມາຈີປໄຕຍແລ້ວໄໝວ່າຈະເຜົ້າກາ
ຫຼືປະກາດີປໄຕຍກົດສູ່ພຸດສູ່ ເພຣະປກຄຮອງແພ່ນດິນໂດຍຫຼັມ ດ້ານມີ ກາຈະມາເຮົາກ
ຮ້ອງທາຄວາມຍຸດື່ຮຣມ ກົດເມືອນເສີ່ງຮ້ອງຂອງສັກວິນໂຮງເຊື້ອທີ່ມີຄົນໄດ້ຍືນແຕ່ມີໂຄ
ສົນຈະເລີຍ ເວ່າ..ຮູ້ສຶກເນຣນອຍຈະເຄີຍດີປັນ ເຂອ..ຈົງດ້ວຍ ອີ້ຍ..

ສົງທ້າຍປີເກ່າງຄົນຕີຣີມຈະປັດໝອເພື່ອຈະໃຫ້ມອດວຸ່ງປິ່ງຫັນຈະດີ່ເໝາ ແຕ່
ເນຣນອຍຂອແນນນໍາເຊື່ອພຣະຫຼຸດເຈົດກົວວ່າ ດ້າທຳດີເວລາໄດ້ ເວລານັ້ນເຄື່ອງວ່າເປັນຖຸກຍົດ
ຍາມດີ ມົກລີ່ມ ເພຣະບຸດຄລວ່ານີ້ເປົ້າເຊີ້ນໄດ້ ຢ່ອມໄດ້ຮັບຜລເຊັ່ນນັ້ນ ຈະຫ້ຫວົວເວົງ
ອຸ່ນທີ່ເຫດຸ່ນຈັດໂດຍໄໝຈຳກັດເພີດ ວ່າຍ ທະດີ ທີ່ວົກຄາສານາ ເນຣນອຍທ່າໄຫ້ມີເຫຼື່ອ ອີ້ຍ

ວະຮົບປີເກ່າຕ້ອນຮັນປີໃໝ່ ສຸ່ໃດລໍ້ ຮຣມໄດ້ເລີສ ພຣໄດ້ປະເສົງ ເນຣນອຍ
ຂອງຍົກພຣໃຫ້ທຸກທ່ານໄດ້ຮັບສຸ່ນນັ້ນ ໄດ້ປະພຸດທິຮຣມນັ້ນ ໄດ້ຮັບພຣນໍ້ທຸກປະກາ

ເຫຼື່ອນີ້
ເຈົ້າຍພຣ

ແນ້ຳເສັນອ້າຍດ້ວຍດ້ານແນ້າໄໝມີ

ວາຈານຸສຣນ

ໂດຍ..ນາງຈົນ ນາງມາຈຸ

ພຣະມາກັຈຈາຍນະ(ອົດຕູໂຣທີຂອງພຣະເຈົ້າຈັນພັບໂຫຼດ)

ຫລັງຈາກບຣາຮູຮ່າຫນົດແລ້ວ ພຣະພຸທຣ.ຈົ້າທະສົງທ່ານໄປບໍ່ຍໍ..ຄວັນອວັນຕີ
ເພື່ອໂປດພຣະເຈົ້າຈັນພັບໂຫຼດແລ້ງຫາແຄວັນອວັນຕີແຫ່ນຫຮອງຄໍ

ພຣະເຈົ້າຈັນພັບໂຫຼດທຽມມີພຣະອຸປິນສັຍດຸ້ວ້າຍ ທຽມນີຍມສາສັຕິງບຸ້າຍ້າຍ ທຽມ
ລົງໂທ່ງຜູ້ຕ້ອງສັຍດີໂດຍໄໝໄຕ່ສ່ວນ ແລ້ງພິຈາດຕິຄວາມອ່າຍ່າໄໝຍຸດື່ຮຣມ ຫັນທີທີ່ໄດ້
ພບກັນພຣະເຖິງກີ່ໄດ້ແສດງຮຣມໂປຣດມີໃຈຄວາມວ່າ*

“ຜູ້ມີປັນຍາໄໝມີຄວາມແນະນຳໃຫ້ຜູ້ອື່ນທຳນາປ ຕົນເອງກີ່ໄໝມີຄວາມທຳດ້ວຍ
ເພຣະສັຕິງທັງໜ່າຍມີກຣມຄອຍຜູກພັນ

ດຳພູດຂອງຄູ່ອື່ນ ທຳໃຫ້ຄູ່ເປັນໂຈຣທີ່ເປັນມຸນໄປໄໝໄດ້
ດ້ວຍອຸ້ງຈັກດ້ວຍອ່າຍ່າໄໝໄດ້ ແມ່ຫວຍເຫັນກີ່ຈົ້າດ້ວຍອ່າຍ່າໄໝ
ຄູ່ທີ່ໄມ້ຮູ້ວ່າກາທະເລາກທຳໃຫ້ດ້ວຍພິນາສ ກີ້ຍັງທະເລາກກັນອ່ອງ
ສ່ວນຄູ່ທີ່ຮູ້ ກົດເລີກທະເລາກກັນໄປເອງ

ຄົນມີປັນຍາຄົງຈະໄມ້ມີທຣພຍົກເປັນອູ້ໄດ້
ແຕ່ຄົນມີທຣພຍົກດ້າໄວ້ປັນຍາກົກເປັນອູ້ໄໝໄດ້ແນ່

ໜູ້ໄວ້ຟັງເສີ່ງທຸກເສີ່ງ ຕາມໄວ້ດູຮູປ່າກປະເກາ
ຜູ້ມີປັນຍາ ໄໝຄວາມອົງຂໍາສົງທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ຍືນໄປເສີ່ງ

ຄົນລາດ ຄົງມືຕາດີກີ່ທຳແໜ່ມອືນຄົນຕາບອດ ຄົງມືຫຼຸດີກີ່ທຳແໜ່ມອືນຫຼຸ້ນວກ
ຄົງມີປັນຍາກົກທຳແໜ່ມອືນຄົນໃນໆ ຄົງເໝັ້ນແຮງກີ່ທຳແໜ່ມອືນອ່ອນແອ

ແຕ່ຄ້າປະໂຍ້ນເກີດຂຶ້ນ ຄົງຈະເຈັບປ່າຍນອນຮອຄວາມຕາຍກີ່ຍັງທຳປະໂຍ້ນໄດ້”
ກາຮັດຮຣມຂອງທ່ານຄົງນີ້ເອງ ມີຜລທໍາໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈັນພັບໂຫຼດປັບປຸງແປ່ງແປ່ງ

ພຣະອຸປິນສັຍແລ້ງບຸດລິກາພ ກລາຍເປັນກົມ່ວົງທີ່ສຸກພມີພຣະນະຕົກຕ້ອສວພລື້ງ

* ຖ.ເກຣ.ຂວາ/ຂະໜາດ - ຊົ່ວໂມງ/ຕະຫະກ - ຕະຕະ

ຕາ່ງ່າຍເສັນອ້າຍດ້ວຍດ້ານແນ້າໄໝມີ